

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนโยบายช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจาก
โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19)

กรณีศึกษา สถานธนาอนุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก¹

จิรภา สุขคำ²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการนำนโยบายการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ไปปฏิบัติ การศึกษาในครั้งนี้เก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามประชากรที่ใช้ศึกษา คือ ประชาชนที่มาใช้บริการสถานธนาอนุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก (โรงรับจำนำ) และผู้ที่มีส่วนร่วมในการนำนโยบายการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) จำนวน 100 คน โดยมีกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยจำนวน 100 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า

การนำนโยบายไปปฏิบัติของสถานธนาอนุบาลตำบลป่าโมก โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาจากตัวแปรการนำนโยบายไปปฏิบัติรายด้าน ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการส่งเสริมแรงด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

ข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติควรให้ความสำคัญในด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ด้านทรัพยากรของนโยบาย ด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการส่งเสริมแรง ด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ ด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง และด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ เพื่อให้การนำนโยบายไปปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนโยบายช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID - 19) กรณีศึกษา สถานธนาอนุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก

² นักศึกษาปริญญาโท โครงการทวีปริญญาโท หลักสูตรทวีปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ

**FACTORS INFLUENCING ACHIEVEMENT OF PUBLIC AID POLICY AFFECTED
BY COVID-19 (COVID-19) CASE STUDY OF PAMOK SUBDISTRICT MUNICIPAL
GOVERNMENT PAWNSHOP**

³**JEERAPA SUHKUM**

Abstract

This independent study was a survey research design aiming (1) to study supporting people affected with COVID-19 policy of Pamok subdistrict Municipal Government Pawnshop . The data were collected from using questionnaires from samples of Pamok subdistrict Municipal *Government Pawnshop* customer (Pawnshop) and The consisting of 100 participant's policy implementation supporting people affected with COVID-19. The statistics used for data analysis were Frequency, Percentage, Mean, and Standard Deviation, Pearson's correlation, and Multiple Regression Analysis by determining statistical significance at the level of 0.05

The finding of this research found that

Implementation policy supporting people affected with COVID-19, totally in the highest level. To consider the variables operational efficiency each sector, consist of the purpose and standard of policy the quality of policy, Organization Communication, reinforcement activity, Organization characteristics, condition of economic, social and politics and performer attitude. All of each sector was in the highest level.

³ **Position: Government Pawnshop Pamok Management**

Workplace: 981/k. T.Pamok A.Pamok Angtong 14130

Phone: 035-661340

E-mail: Jessica.tom2522@gmail.com

Recommendations for performer essentially with the purpose and standard of policy, the quality of policy Organization Communication, reinforcement activity, Organization characteristics, condition of economic, social and politics and performer attitude

Keyword: Achievement Policy Implementation

ที่มาและความสำคัญของปัญหา

การนำนโยบายไปปฏิบัติ (policy Implementation) ถือเป็นหัวข้อหนึ่งที่ประสบปัญหาในการได้รับความสนใจในการศึกษา ถึงแม้ว่าจะมีนักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ได้เคยให้ความหมายของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติไว้หลายท่าน เช่น Mazmanian and Sabatier (1989) ซึ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการนำนโยบายไปปฏิบัติและนโยบายสาธารณะ โดยชี้ให้เห็นว่าการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นขั้นตอนสำคัญในกระบวนการนโยบายสาธารณะ ความหมายของการนำนโยบายไปปฏิบัติจึงหมายถึง การนำการตัดสินใจนโยบายที่ได้กระทำไว้ไปปฏิบัติให้ประสบผลสำเร็จและเป็นการร่วมกันทำงานภายใต้กฎหมายที่ผ่านความเห็นชอบของฝ่ายนิติบัญญัติ คำสั่งของฝ่ายบริหาร หรือคำพิพากษา ของศาลสูงสุดหรือศาลฎีกา ซึ่งตามอุดมคติแล้วการตัดสินใจนโยบาย คือ การบ่งชี้ปัญหา การกำหนดวัตถุประสงค์ และการกำหนดโครงสร้างกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างไรก็ดี ซึ่งปัญหาจากการนำนโยบายไปปฏิบัติ นั้น สามารถสรุป ได้ดังนี้

1) ปัญหาทางด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย

ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานธนาบาลเทศบาลตำบลป่าโมก (โรงรับจำนำ) ในด้านวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายมีประเด็นปัญหาที่สำคัญ คือ การขาดการประสานงานขาดการจัดทำแผนงานและแผน ปฏิบัติที่สอดคล้องกับการดำเนินงาน และขาดการประสานความคิดของหน่วยงานนอกที่เกี่ยวข้องกับ การนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติ ดังนั้น นโยบายใดที่ได้รับความเห็นชอบ ดูแล เอาใจใส่จากฝ่ายการเมือง หน่วยงานราชการต่าง ๆ จะได้รับความสนใจ เอาใจใส่เป็นพิเศษ ในทางตรงข้ามหากนโยบายใดไม่ได้รับความสนใจจากฝ่ายการเมืองก็จะทำให้ไม่ได้รับการเอาใจใส่ในการกำกับดูแลจากหน่วยงานราชการเท่าที่ควร (หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชี ประจำปี 2563 ของสถานธนาบาลเทศบาลตำบลป่าโมก)

2) ปัญหาทางด้านทรัพยากรนโยบาย

ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานธนานุบาลฯ (โรงรับจำนำ) ในด้านทรัพยากรนโยบายมีประเด็นปัญหาที่สำคัญคือ จำนวนบุคลากรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน บุคลากรไม่มีความรู้ความสามารถและเข้าใจในนโยบาย งบประมาณที่ได้รับไม่เพียงพอทำให้งานขาดประสิทธิภาพ (หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชี ประจำปี 2563 ของสถานธนานุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก)

3) ปัญหาทางการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรง

ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานธนานุบาลฯ (โรงรับจำนำ) ในด้านการสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมเสริมแรงมีประเด็นปัญหาที่สำคัญคือ ผู้บริหารไม่สื่อสารให้บุคลากรทราบถึงแผนการดำเนินงานตามนโยบาย ขาดความร่วมมือระหว่างสายงานของแต่ละหน่วยงาน ไม่กำหนดผู้รับผิดชอบการดำเนินงานในการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้อย่างชัดเจน (หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชี ประจำปี 2563 ของสถานธนานุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก)

4) ปัญหาทางด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ

ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานธนานุบาลฯ (โรงรับจำนำ) ในด้านลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีประเด็นปัญหาที่สำคัญ คือ หน่วยงานไม่มีกลไก การดูแล กำกับและการบริหารงาน ขาดสมรรถนะของหน่วยงาน ตลอด จนหน่วยงานมาพร้อมที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ(หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชี ประจำปี 2563 ของสถานธนานุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก)

5) ปัญหาทางด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง

ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานธนานุบาลฯ (โรงรับจำนำ) ในด้านเงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองมีประเด็นปัญหาที่สำคัญ คือ ประชาชนไม่ได้รับการช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในโครงการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ประชาชนไม่ได้รับบริการ อย่างทั่วถึง การนำนโยบายไปปฏิบัติไม่ได้ทำให้สภาพเศรษฐกิจดีขึ้น (หนังสือรับรอง การปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชี ประจำปี 2563 ของสถานธนานุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก)

6) ปัญหาทางด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติ

ปัญหาและอุปสรรคในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติของสถานธนาฑูบาลฯ (โรงรับจำนำ) ในด้านทัศนคติของผู้ปฏิบัติมีประเด็นปัญหาที่สำคัญคือ ผู้ปฏิบัติงานไม่มีความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย ผู้ปฏิบัติงานขาดความสามัคคีในการทำงาน ไม่มีการทำงานกันเป็นทีม (หนังสือรับรองการปฏิบัติงานของผู้สอบบัญชี ประจำปี 2563 ของสถาน ธนาฑูบาลเทศบาล ตำบลป่าโมก)

ดังนั้น ผู้ศึกษาวิจัยจึงมีความสนใจศึกษาการนำนโยบายไปปฏิบัติ ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ กรณีศึกษา นโยบายการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ของสถานธนาฑูบาลเทศบาล ตำบลป่าโมก

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาการนำนโยบายการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัส โคโรนา 2019 (COVID-19) ไปปฏิบัติ

กรอบแนวคิดในการศึกษา

ได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องนำมาประยุกต์เป็นกรอบแนวคิดในการศึกษาครั้งนี้ ซึ่งทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง คือตัวแบบกระบวนการการนำนโยบายไปปฏิบัติของ Van Meter and Van Horn (1975 : 445-458) เป็นตัวแบบที่ประกอบไปด้วยตัวแปร 6 ตัว ทำหน้าที่เชื่อมโยงระหว่างตัวนโยบายกับผลการปฏิบัติตามนโยบาย ซึ่งมีคำอธิบาย ดังนี้

1. วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบาย (policy standard and objectives) องค์ประกอบพื้นฐานสำคัญในการกำหนดตามนโยบาย คือ วัตถุประสงค์และมาตรฐานตามนโยบาย คือปัจจัยกำหนดรายละเอียดของเป้าหมายนโยบาย ในบางกรณีวัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายโดยตัวของมันเอง เป็นตัวการที่ช่วยให้ง่ายต่อการวัด เช่น จำนวนชิ้นงาน ปริมาณของผู้ได้รับการจ้างงาน ความก้าวหน้าของแต่ละกิจกรรมของโครงการ ทั้งนี้การวัดผลการปฏิบัติงานตามนโยบายจะกระทำได้ชัดเจนเพียงใด ย่อมขึ้นอยู่กับความชัดเจนของการกำหนดมาตรฐานนโยบายและความชัดเจนของวัตถุประสงค์นโยบาย

2. ทรัพยากรนโยบาย (policy resources) ทรัพยากรนโยบาย คือ สิ่งอำนวยความสะดวกต่อการบริหารนโยบาย ทรัพยากรนโยบายอาจรวมถึง เงินและส่งเสริมทั้งปวงที่กำหนดไว้ในแผนงานทรัพยากรเหล่านี้จะเป็นสิ่งที่ช่วยส่งเสริม หรือช่วยให้ความสะดวกต่อประสิทธิผลของการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่า ทรัพยากรนโยบายที่เป็นตัวเงินเพียงอย่าง

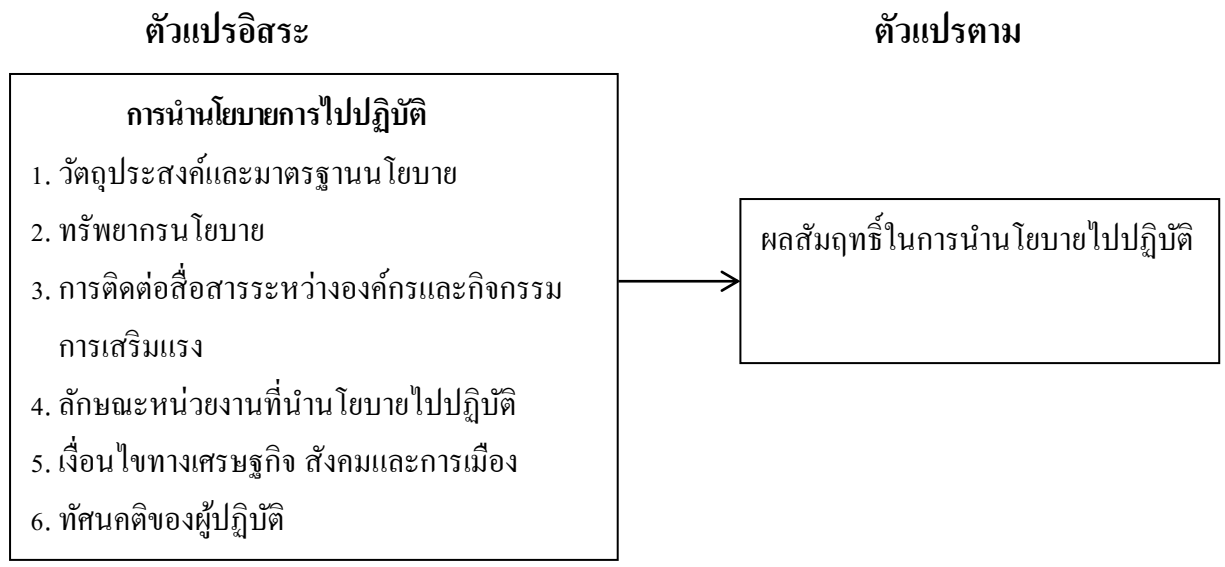
เดียวไม่เพียงพอที่จะทำให้นโยบายบรรลุผล แต่การนำนโยบายไปปฏิบัติมีความต้องการทรัพยากรเสริมอื่น ๆ อีกมาก

3. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง (inter - organizational communication and enforcement activities) การสื่อสารระหว่างองค์กร คือการสื่อสารเกี่ยวกับมาตรฐานงานและวัตถุประสงค์นโยบาย เพื่อให้ผู้นำนโยบายไปปฏิบัติแต่ละหน่วยงานที่รับผิดชอบแผนงาน โครงการมีความรู้ความเข้าใจสอดคล้องกัน หรือจะกล่าวอีกนัยหนึ่ง การสื่อสารระหว่างองค์กร คือ ความต้องการให้ผู้ปฏิบัติเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับมาตรฐาน และวัตถุประสงค์นโยบาย การสื่อสารภายในองค์กรและระหว่างองค์กรมิใช่เรื่องง่ายหากผู้กำหนดนโยบาย ไม่สามารถเรียบเรียงแนวปฏิบัติที่ต้องการให้ผู้ปฏิบัตินำไปใช้ให้ชัดเจนเป็นมาตรฐานเดียวกัน เพราะหากข้อกำหนดหรือแนวปฏิบัติไม่ชัดเจนอาจทำให้มีการแปลงสารเกิดขึ้นได้ง่าย หรือพร้อมที่จะเกิดความขัดแย้งระหว่างผู้ปฏิบัติได้ตลอดเวลา

4. ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ (the characteristics of lamenting agencies) ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เป็นองค์ประกอบใหญ่ที่มีองค์ ประกอบย่อย ๆ หลายประการที่เป็นตัวกำหนดการปฏิบัติตามนโยบาย ได้แก่ สมรรถนะและขนาดของทีมงานในหน่วยงาน ระดับความเข้มข้นของการควบคุมบังคับบัญชาของหน่วยงานย่อยในกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ ทรัพยากรการเมืองของหน่วยงาน การสนับสนุนจากนักกฎหมายและฝ่ายบริหารความมีชีวิตชีวาขององค์กร ระดับการสื่อสาร ระบบเปิดในองค์กร และความสัมพันธ์อย่างเป็นทางการ ไม่เป็นทางการระหว่างองค์กรที่นำนโยบายไปปฏิบัติกับผู้กำหนดนโยบาย หรือองค์กรที่ประกาศใช้นโยบาย คุณลักษณะขององค์กรที่กล่าวมา แสดงถึงศักยภาพและความสามารถที่จะนำนโยบายไปปฏิบัติ

5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง (economic, social and political conditions) องค์ประกอบด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง เคยได้รับการมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญในฐานะที่เป็นตัวแปรสภาพแวดล้อมของผลิตผลนโยบาย แม้ว่าองค์ประกอบด้านนี้ จะมาผลกระทบอย่างมากต่อกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยเฉพาะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ การพิจารณาองค์ประกอบด้านนี้จะคำนึงถึงว่าการจัดสรรทรัพยากรทางเศรษฐกิจให้หน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติมีความเพียงพอต่อการส่งเสริมให้แผนงานโครงการประสบความสำเร็จหรือไม่

6. ทักษะของผู้ปฏิบัติ (the disposition of implementers) องค์ประกอบ 5 ประการ ที่กล่าวมาแล้ว จะถูกกลั่นกรองโดยความรู้สึคนึกคิดของผู้ปฏิบัติและจะมีการตอบสนอง สามระดับซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสามารถ และความตั้งใจจริงของผู้ปฏิบัติ คือ 1. ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบาย 2. ทักษะก่อนนโยบาย และ 3. ความเข้มข้นของทัศนคติ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการสถานธนาอนุบาลเทศบาล ตำบลป่าโมก (โรงรับจำนำ) จำนวน 100 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องละมีส่วนร่วมในการนำนโยบายไปปฏิบัติ จำนวน 30 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยทางการศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง นำองค์ความรู้มาเป็นแนวทางในการจัดทำแบบสอบถาม โดยแบ่ง โครงสร้างของแบบสอบถามออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ สถานภาพ เพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติเป็นลักษณะคำถามแบบมาตรา (Rating Scale) ตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) 5 ระดับ คือ มากที่สุด มากปานกลาง น้อย และ น้อยที่สุด

การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง เช่น หนังสือ ตำรา บทความ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการนำนโยบายไปปฏิบัติ

2. กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัย ซึ่งในการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการนำนโยบายไปปฏิบัติและผลสัมฤทธิ์ในการปฏิบัติงาน

3. นิยามตัวแปร สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมตามกรอบแนวคิด คำนึงถึงความเที่ยงปฏิบัติการณ์และตัวบ่งชี้

4. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับประชาชนที่มาใช้บริการสถานธนาอนุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก (โรงรับจำนำ) และผู้ที่มีส่วนร่วมการนำนโยบายการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีของลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูล จำนวน 30 ชุด แล้วนำมาหาความเชื่อมั่น (reliability) ของแบบสอบถาม โดยวิธีสัมประสิทธิ์อัลฟาครอนบาค (cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.846

5. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเชื่อมั่น ไปใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้ในการอธิบายเปรียบเทียบข้อมูลทั่วไปของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพ

2. ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์คำถามเกี่ยวกับปัจจัยด้านการนำนโยบายการช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ไปปฏิบัติ ของสถานธนาอนุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก

ผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 31-40 ปี ระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและระดับปริญญาตรี อาชีพรับราชการ

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตัวแปร การนำนโยบายไปปฏิบัติ	ค่าเฉลี่ย (MEAN) \bar{x}	ส่วน เบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D.	ระดับ ความ คิดเห็น
1. วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย	4.24	0.631	มากที่สุด
2. ทรัพยากรนโยบาย	4.24	0.623	มากที่สุด
3. การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรม การเสริมแรง	4.22	0.644	มากที่สุด
4. ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ	4.23	0.642	มากที่สุด
5. เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง	4.21	0.701	มากที่สุด
6. ทักษะของผู้ปฏิบัติ	4.21	0.651	มากที่สุด
รวม	4.23	0.587	มากที่สุด

จากตาราง ผลการวิจัย พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดเห็นต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติโดยรวมทั้งหมดมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.587

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.631 และทรัพยากรนโยบาย มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.24 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.623 รองลงมา คือ ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.642 การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.644 เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.701 และ ทักษะของผู้ปฏิบัติ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.651 ตามลำดับ

สรุปผลวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ของนโยบายช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) กรณีศึกษา สถานชนานุบาลเทศบาลตำบลป่าโมก สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ประกอบด้วย วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย , ทรัพยากรของนโยบาย, การสื่อสารระหว่างองค์กรและกิจกรรมการเสริมแรง , ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ , เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง , ทศนคติของผู้ปฏิบัติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดย รวมทั้งหมดมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยทั้งหมดเท่ากับ 4.23 และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.587

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ผู้วิจัยได้พิจารณาถึงตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการนำนโยบายไปปฏิบัติ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Van Meter and Van Horn (1975 : 447) กล่าวว่าแบบจำลองของกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ แบบจำลองพื้นฐาน 6 ตัวแปร ซึ่งรูปร่างการต่อนโยบายระหว่างการปฏิบัติ แบบจำลองนี้ไม่เป็นลักษณะเฉพาะความสัมพันธ์เท่านั้น ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรสิ่งค่าสุดที่สนใจ ความสัมพันธ์ที่ชัดเจนของตัวแปรอิสระ รวมถึงการแสดงผลสมมติฐาน การบอกสถานะเป็นที่พอใจสามารถสร้าง และรวบรวมข้อมูล โดยกำลังเข้าใจข้อมูลปัญหาในลักษณะนี้ ซึ่งให้เห็นว่ากระบวนการตัดสินใจนโยบาย ได้แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์กันระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

ข้อเสนอแนะ

องค์กรควรให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ ได้แก่ วัตถุประสงค์และมาตรฐานของนโยบาย ทรัพยากรนโยบาย การสื่อสารระหว่างองค์กรและ กิจกรรมการเสริมแรง ลักษณะหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติ เงื่อนไขทาง เศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทศนคติของผู้ปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

สโรชา แพร์ภาษา. (2557). การนำนโยบายการท่องเที่ยวไปปฏิบัติในประเทศไทย.

กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ศรัณย์ ฐิตารีย์. (2550). การนำนโยบายสร้างที่อยู่อาศัยผู้มีรายได้น้อยไปปฏิบัติ กรณีศึกษา

โครงการบ้านเอื้ออาทร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วเรช จันทรศร.(2528).การนำนโยบายไปปฏิบัติการสำรวจกรอบความรู้: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

Van Horn, C. E. (1975). Policy implementation in the federal system, national goals and local implementators. Lexington, MA: D.C. Health and Company.